

betreft het nummeren, lijkt mij dat dit toch voorkeur verdient boven het geven van steeds het zelfde merk. Mocht namelijk een vlinder met een nummer er op terug gevonden worden, dan is het mogelijk na te slaan op welke datum het dier genummerd is, terwijl dit voor een vlinder voorzien van een of ander figuur als merkteeken niet mogelijk is, tenzij bij het merken elken dag een ander figuur als merk gediend heeft.

Het is mijns inziens niet alleen van belang, om te weten te komen tot hoever en in welke richting een vlinder zich kan voortbewegen, maar ook, om te zien of de vlinders die morgen in onzen tuin zitten voor het grootste gedeelte uit dezelfde vlinders bestaan die gisteren in onzen tuin zaten of niet. Dit is natuurlijk alleen mogelijk als we van elken gemerkten vlinder dien we in onze tuinen terug vangen ook den datum kunnen vinden, waarop hij genummerd is.

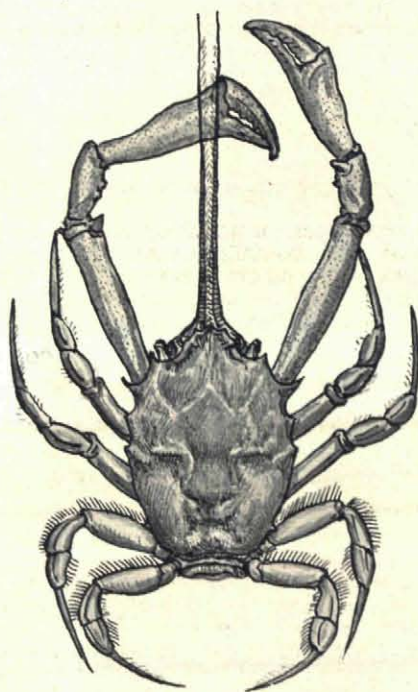
G. BROEKHUYSEN.

Corystes Cassivelaunus. Eenige weken geleden vond ik aan het strand bij Zandvoort een deel van deze krab, die voor zoover ik weet, hier niet thuis behoort.

Toen ik op Jersey (Kanaal Eiland) vertoefde, had ik echter gelegenheid deze soort dikwijls levend te ontmoeten; daar noemt men ze populair „the masked crab” want zooals de hier volgende teekeningen het laten zien, hebben deze dieren op hun rug een heel duidelijk zichtbaren Boeddha kop. Hun kleur is licht geel-grauw, hun lichaam is ovaal en ca. 5 cm. lang. De

„antennae” zijn stijf, recht en behaard. Bij het mannetje zijn de scharen zeer lang — bij het vrouwtje heel kort — maar bij beiden zijn ze slap en krachteloos. Deze krabben zijn loome dieren, zwemmen kunnen zij ook niet. Hun habitus is, verborgen in het zand te leven waarbij alleen de „antennae” buiten steken en zooals alle krabben wier leven, in zand bedolven, verloopt, hebben zij ruige pooten.

Het paar, dat ik hier geteekend heb en zich in mijn collectie bevindt, trof ik eens bij lage eb, in St. Brelade's Bay — hand in hand opstijgend uit het zand, wel een heel

Corystes Cassivelaunus. ♂

♀

eigenaardig gezicht, zoo'n koudbloedig minnend echtpaar, dat zoo aan elkaar gehecht was.

Haarlem, 1.12.31.

R. OPPENHEIM.

Chineesche Wolhandkrab. De sluiswachter te Vriescheloo schrijft mij het volgende: In den laatsten tijd vang ik in mijn fuiken krabben. Het vorige jaar ook al, maar ze komen nu veel meer voor en dan heel dikke, soms ter grootte van een schoteltje. Eerst dacht ik, dat het zeekrabben waren, maar ze zijn heel anders, wat hun pooten aangaat. Daar zit haar aan, zulke heb ik bij Zoutkamp nooit gezien.

Winschoten, 5 Oct. '23.

A. ZANDSTRA.

Hoe de jeugd liefde voor de natuur bij te brengen. *Dringend* is de vraag hoe de jeugd natuurvereering bij te brengen. Natuurvereering maakt een deel uit van de factoren, welke karakter vormen, zij leidt den groei en de ontwikkeling van het individu. De tegenwoordige jeugd — ook de oudere — mist innerlijke discipline. Zij wil *vrij* zijn, oppervlakkig en gemakkelijk leven,